

**UCHWAŁA NR XXI/165/13
RADY GMINY SOMONINO**

z dnia 6 marca 2013 r.

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Sławki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 lit. b Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowy i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz. U. 2008 Nr 38, poz. 220 z późniejszymi zmianami) –

Rada Gminy Somonino uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Sławki na lata 2012-2021 przyjęty przez zebranie wiejskie uchwałą z dnia 5 lutego 2013 r., stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Regliński

PRZEWODNICZĄCY RADY

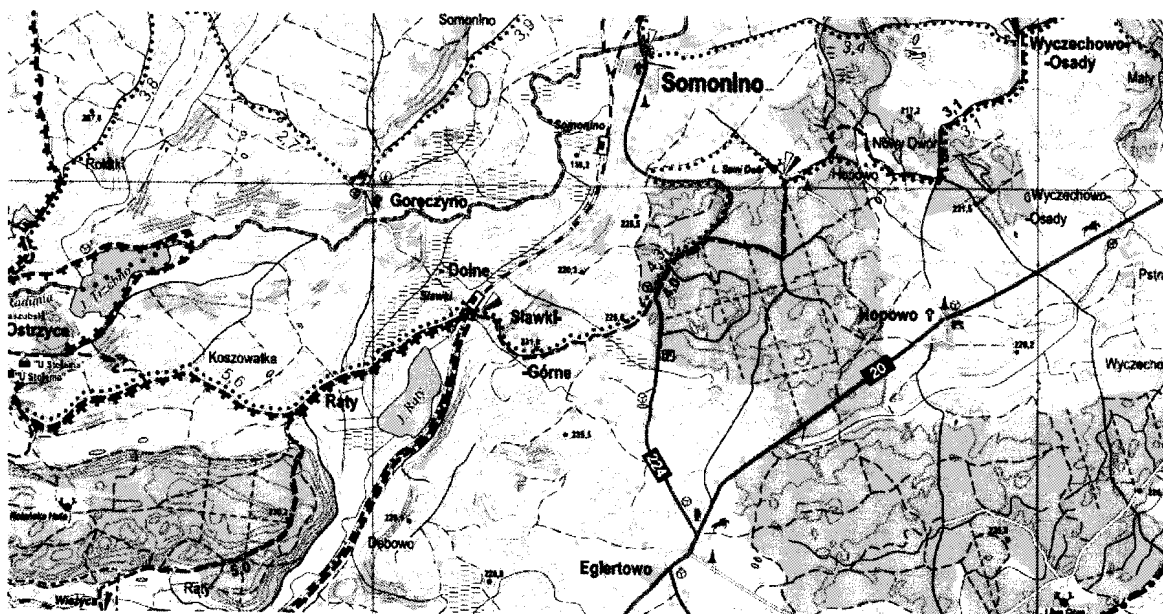
Andrzej Regliński

Rada Gminy Somonino
83-314 SOMONINO
ul. Geynowy 21

Załącznik do Uchwały Nr XXI/165/13
Rady Gminy Somonino
z dnia 6 marca 2013 r.

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

na lata 2012 - 2021

Somonino - Sławki, 2012 r.

Opracowanie przygotowane na zlecenie:

Urzędu Gminy Somonino
ul. Ceynowy 21
83-314 Somonino

przez:

Doradztwo Strategiczno – Inwestycyjne „PROGRESS” Jarosław Zielonka
Paprotnia 47
98-161 Zapolice

Spis treści

I. WSTĘP.....	4
II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.	5
II.1. POŁOŻENIE.	5
II.2. SFERA SPOŁECZNA	10
II.3. SFERA GOSPODARCZA.....	12
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI SŁAWKI.....	14
III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA	14
III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ.....	15
III.3 HISTORIA.....	17
III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI	17

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI SŁAWKI	19
IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE	19
IV.2. DZIEDZICTWO KULTUROWE	20
IV.3. OBIEKTY I TERENY	21
IV.4. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW.	22
IV.4. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	23
IV.5. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	24
IV.5.1. Zaopatrzenie w wodę	24
IV.5.2. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków	24
IV.5.3. Zaopatrzenie w ciepło	25
IV.5.4. Zaopatrzenie w gaz	25
IV.5.5. Układ komunikacyjny.	26
IV.6. GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚLNICZE)	28
V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.....	30
VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.	31
SPIS RYSUNKÓW	35
SPIS TABEL	36

I. WSTĘP.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej stworzyło dla naszego kraju szereg dodatkowych możliwości rozwoju zarówno w wymiarze społecznym jak i gospodarczym mających charakter tak bezpośrednich korzyści finansowych jak i pośrednich możliwości korzystania z zalet wspólnego rynku. Jednocześnie proces integracji i sama możliwość skorzystania z jej dobrodziejstw wymusiła spełnienie pewnych standardów i norm formalnych co przejawia się także w procesie realizacji projektów współfinansowanych ze środków funduszy pomocowych UE.

Niniejszy dokument - Plan Odnowy Miejscowości Sławki - został opracowany dla gminy Somonino. Plan Odnowy Miejscowości powstał jako strategia rozwoju sołectwa Sławki wyznaczająca kierunki i cele jego rozwoju na lata 2012 - 2021. Jednocześnie Plan ma charakter i jest dostosowany do wymagań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013, Osi 3 – Działania „Odnowa i rozwój wsi” którego celem jest poprawa jakości życia na obszarach

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. W ramach tego działania wspierane będą projekty o charakterze lokalnym których zasadność realizacji wynika z dokonanej diagnozy stanu obecnego i przyjętych perspektyw rozwoju danej miejscowości.

Powstanie przedmiotowego dokumentu miało charakter uspołeczniony i odbywało się przy aktywnym udziale społeczności lokalnej – mieszkańców miejscowości Sławki. W pracach nad Planem – w ich koordynacji i konsultacjach – brali udział także eksperci zewnętrzni mający wiedzę i doświadczenie w planowaniu strategicznym. Prace nad strategią były konsultowane w trakcie 2 spotkań wiejskich z mieszkańcami wsi Sławki oraz z władzami gminy Somonino i pracownikami Urzędu Gminy merytorycznie odpowiedzialnymi za planowanie strategiczne i realizację projektów z funduszy UE na terenie gminy. Sporządzona na tej podstawie diagnoza stanu obecnego, analiza SWOT oraz lista najważniejszych dla miejscowości inwestycji do realizacji na najbliższe lata powstała w oparciu o analizę ankiet przeprowadzonych wśród mieszkańców sołectwa Sławki oraz dyskusji jakie miały miejsce w trakcie spotkań społeczności wiejskiej. Tym samym dołożono wszelkich starań aby zapisy dokumentu odzwierciedlały interesy zarówno mieszkańców wsi Sławki jak i władz gminy a jednocześnie były zgodne z zasadami prawa i założeniami idei zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA GMINY SOMONINO.

II.1. POŁOŻENIE.

Gmina Somonino położona jest w środkowej części województwa pomorskiego, w powiecie kartuskim, na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi. Gmina Somonino graniczy:

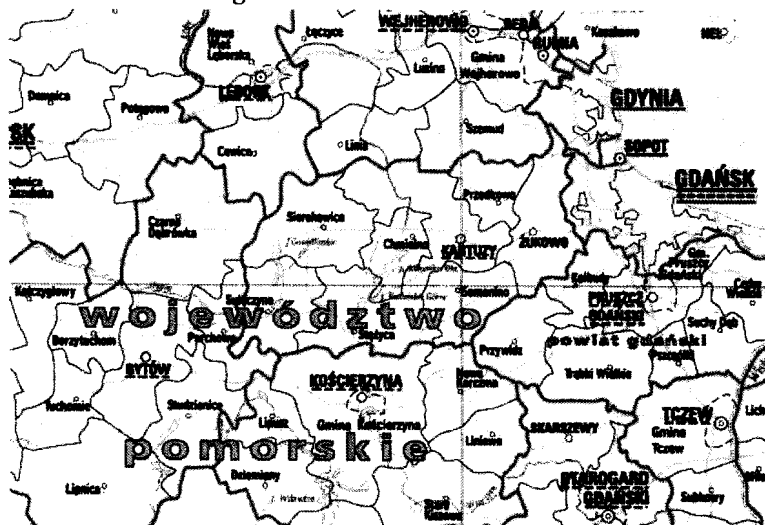
- od północy z gminą miejsko – wiejską Kartuzy,
- od północnego-wschodu z gminą miejsko – wiejską Żukowo,
- od zachodu z gminą wiejską Stężyca,
- od wschodu z gminą Przywidz,
- od południa z gminami: Nowa Karczma i Kościerzyna.

Gmina Somonino jest 6 - tą co do wielkości gminą powiatu kartuskiego i zajmuje łączną powierzchnię 11 227 ha. Gmina liczy ogółem 16 sołectw: Borcz, Egiertowo, Goręczyno, Hopowo, Kamela, Kaplica, Ostrzyce, Piotrowo, Połęczyno, Ramleje, Rąty, Rybaki, Sławki, Somonino, Starkowa Huta, Wyczechowo oraz 20 miejscowości. Siedzibą władz gminy jest wieś Somonino położona nad rzeką Radunią.

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

Z większych miast znajdujących się w pobliżu Somonina wymienić należy:

- Aglomerację Trójmiejską – w odległości 50 km,
- Kościerzyna – w odległości 20 km,
- Kartuzy – w odległości 6 km,
- Żukowo – w odległości 20 km.

Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.

Źródło: Drogowy Atlas Polski, Forum, Warszawa, 2006 r.

Pod względem fizyczno – geograficznym gmina Somonino położona jest:

- w mezoregionie fizycznogeograficznym Pojezierze Kaszubskie, w kilku mikroregionach,
- w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni,
- w systemie zlewni Wisły – w tym w zlewni Wierzycy (południowa część gminy), w tym również w zlewni Wietcisy,
- częściowo w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150 m,
- w sąsiedztwie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 116 „Gołębiewo” (międzymorenowy) według dokumentacji hydrogeologicznej z 1997 r.; granica GZWP nr 116 przebiega na południe od granicy gminy w sąsiedztwie wsi Połączyno,
- w strefach źródliskowych Wierzycy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni,
- w obszarze węzłowym Pojezierza Kaszubskiego (z kilkoma biocentrami) w sieci ekologicznej ECONET-Polska; w hierarchii sieci ekologicznej jest to obszar o randze najwyższej,
- częściowo w – Kaszubskim Parku Krajobrazowym i jego otulinie, Kartuskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; dla KPK obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.; w planie ochrony KPK znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

- częściowo w pośredniej strefie ochronnej ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego 0-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.

W gminie Somonino dominują następujące typy środowiska przyrodniczego:

- wysoczyzna morenowa (falista i pagórkowata strefa marginalna) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,
- równiny sandrowe z roślinnością pól uprawnych z glebami bielicowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami; dominuje tu wsiąkanie wody w podłoże oraz występuje umiarkowany tranzyt wody i materii ku terenom niżej położonym; energia słoneczna akumulowana jest głównie w roślinach i w glebie,
- wysoczyzna morenowa (wały moren spiętrzonych, falista i pagórkowata strefa marginalna) ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje tu retencja wody i jej parowanie w zależności od usłonecznienia.

Do najważniejszych zasobów środowiska przyrodniczego gminy Somonino należą:

- lasy – zajmują 36% pow. gminy; lasy prywatne zajmują 13% łącznej pow. lasów; lasy ochronne stanowią 15% łącznej pow. lasów; lasy posiadają duże i średnie potencjały – faunistyczny, florystyczny, produkcji tlenu i regeneracji powietrza oraz retencji wody; powierzchniowo dominują ubogie lasy bukowe i bukowo-dębowe oraz nasadzenia drzew szpilkowych w wieku powyżej 40 lat,
- zarośla i szuwary – występują w rynnach polodowcowych, w zagłębieniach wytopiskowych, wzdłuż jezior, cieków, na torfowiskach i mokradłach – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- ciągi drzew krzewów, grupy drzew – występujące w rozproszeniu, szczególnie wzdłuż cieków, dróg i linii kolejowej – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- roślinność parków w Borczu i Wyczehowie oraz starych cmentarzy – o średnich potencjałach faunistycznym, florystycznym, produkcji tlenu i regeneracji powietrza,
- jeziora – Trzebno, Rąty, Połeczyńskie, Piotrowskie, Ostrzyckie (przy granicy gminy) oraz małe jeziora i stawy bez nazwy – o dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym oraz o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody,
- rzeki – Radunia (z jazem zastawkowym w Ostrzycach z wahaniem piętrzenia 0,5 m i średnim przepływem 1,6 m³/s), Wietcisa, Wierzyca; rzeki mają charakter potoków podgórskich o bardzo dużym i dużym potencjale faunistycznym, szczególnie w zakresie ichtiofauny, występuje tu m.in. głowacz białopłetwy, pstrąg potokowy i ciernik oraz gatunki chronione – strzebla potokowa, strzebla błotna, śliz, różanka i koza; z ssaków występuje tu przede wszystkim wydra,
- pozostałe ciekły – o średnim potencjale faunistycznym,
- strefy źródliskowe Wierzy i Wietcisy oraz cieków będących dopływami Raduni; występują w sąsiedztwie działów wodnych – o dużym potencjale retencji wody,

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

- torfowiska wysokie, przejściowe i niskie z mokradłami oraz glebami torfowymi i mułowo-torfowymi do zachowania – tereny te stanowią ważne korytarze, ciągi i węzły ekologiczne o bardzo dużym i dużym potencjale retencji wody oraz bardzo dużych, dużych i średnich potencjałach faunistycznym i florystycznym,
- 4 biocentra (obecność fauny i flory o znaczeniu europejskim) z licznymi stanowiskami, ostojami i występowaniem chronionych roślin i zwierząt – **Jar Rzeki Raduni** z żyzną i ubogą buczyną, podgórskim łęgiem jesionowym, grądem zboczowym oraz liczne stanowiska rzadkich gatunków, w tym storczyków, stwierdzono występowanie bociana czarnego i ostoję bielika, **Torfowiska koło Bernardówki** z borem bagiennym i torfowiskiem wysokim, **Jeziora Raduńsko-Ostrzyckie i okolice**, **Torfowiska wysokie koło Somonina**, **Bór koło Borcza**, **Południowy skraj Kaszubskiego Parku Krajobrazowego** (las sosnowe i liczne torfowiska),
- gleby gruntów rolnych w III klasie bonitacyjnej – o dużym potencjale rolniczym; niewielkie tereny około 3 % gruntów rolnych w gminie,
- złoża kopalin udokumentowane – średni potencjał surowcowy – część złoża „Bernardyna”, piaski różnoziarniste ze żwirem, wydana koncesja do 29.09.2016 r. dla firmy „Orion”, działka nr 34/10 w Somoninie (część złoża w Kiełpinie, gm. Kartusy); pow. całego obszaru i terenu górniczego wynosi odpowiednio 1, 8672 ha i 2,519 ha.

Ochrona przyrody (związana z dużą bioróżnorodnością), krajobrazu naturalnego i środowiska w gminie Somonino dotyczy następujących terenów i obiektów:

- Kaszubski Park Krajobrazowy – 12 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; obowiązują dodatkowo ustalenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzone Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r.,
- otulina Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – część gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń; w „Planie ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zatwierdzonego Rozporządzeniem Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. znajdują się również zapisy odnośnie otuliny o charakterze postulatów,
- Kartuski Obszar Chronionego Krajobrazu i Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni – 20 % pow. gminy, gdzie obowiązują ustalenia Rozporządzenia Nr 11/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia (utworzenia) wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń,
- Rezerwat przyrody – „Jar Rzeki Raduni” krajobrazowy (i florystyczny) o pow. 84,2 ha, w tym w gm. Somonino 14,96 ha,
- 2 zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (w granicach KPK); część pow. zespołów znajduje się w gminie, a część w gminach sąsiednich; są to – Rynna Brodnicko-Kartuska, Rynna Dąbrowsko-Ostrzycka, gdzie obowiązują ustalenia „Planu ochrony

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

KPK" i Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony KPK” oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych,

- Pomniki przyrody, łącznie 9 – 2 głazy, 3 drzewa i 4 grupy drzew,
- Proponowane 88 pomników przyrody – 2 głazy i 86 drzew opisane w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” (1994),
- 4 projektowane użytki ekologiczne – 2 w „Planie ochrony KPK” – „Jezioro Rąty” i „Jezioro Piotrowskie z przyległymi mokradłami” (częściowo w gm. Somonino) oraz 2 w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino” – „Nowy Dwór” i „Borcz”,
- Projektowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Ramleje” w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Somonino”,
- Projektowane powiększenie Przywidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- Obszary zgłoszone do europejskiej sieci Natura 2000 – Specjalne Obszary Ochrony (SOO), wytypowane na podstawie Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory)– Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni,
- Ostoje wg programu Corine (zachowanie dziedzictwa przyrodniczego Europy) – Jeziora Raduńsko - Ostrzyckie, Jar Rzeki Raduni, Borcz (ostoja ptaków),
- Korytarze i ciągi ekologiczne do zachowania
- Rynny polodowcowe, doliny rzeczne, zagłębienia wytopiskowe, torfowiska – konieczność ochrony przed zainwestowaniem,
- główne szlaki przemieszczania się zwierząt (przede wszystkim dużych ssaków) – konieczność ochrony przed zainwestowaniem i zabezpieczenie możliwości migracji zwierząt w poprzek dróg utwardzonych,
- Strefy źródłiskowe cieków opisane w rozdz. „Zasoby środowiska przyrodniczego”,
- Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska” (miasto i duża część gminy) – wiek utworów wodonośnych to kreda, a średnia głębokość ujęć to 150m; dokumentacja hydrogeologiczna z 1996 r. wykazała, że nie ma konieczności ustanawiania obszaru ochronnego zbiornika,
- Pośrednia strefa ochronna ujęcia wody powierzchniowej „Straszyn” z rzeki Raduni, gdzie obowiązywały do dnia 6.08.2003 r. ustalenia decyzji Wojewody Gdańskiego O-V-7226/1/93 z dnia 06.08.1993 r.,
- Punkty widokowe – „Jastrzębia Góra” (na granicy z gm. Kartuszy), „Trzebińska Góra” i inne; konieczność ochrony samego punktu widokowego i panoramy na kierunku patrzenia.

Ochrona krajobrazu kulturowego w gminie Somonino dotyczy:

- Obiektów wpisanych do rejestru zabytków
- Zespoły dworsko-parkowe w Borczu i Wyczechowie, kościół w Goręczynie, dom w Ostrzycach, dom i kuźnia w Hopowie,
- Obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków – cmentarzysko kurhanowe z kręgami kamiennymi z okresu wpływów rzymskich w Borczu, grodziska z wczesnego średniowiecza w Borczu, Piotrowie i Rątach, osada z wczesnego średniowiecza w Piotrowie, cmentarzysko kurhanowe z epoki brązu w Wyczechowie,
- Wsi o wysokich wartościach kulturowych i krajobrazowych – Piotrowo (w KPK), Goręczyno, Hopowo,

Plan Odnowy Miejscowości Sławki

- Stref ochrony konserwatorskiej, ekspozycji i ochrony krajobrazu oraz ochrony i obserwacji archeologicznej, które należy wyznaczyć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego; ustalenia w nich zawarte należy uwzględnić przy działaniach realizacyjnych,
- Trasy z ciągami widokowymi – droga kaszubska Brodnica Dolna – Ostrzyce – Wieżyca oraz odcinek Egiertowo – Rybaki,
- Projektowanego Parku Kulturowego Kartusko-Mirachowskiego.

II.2. SFERA SPOŁECZNA

Według danych GUS na koniec 2010 roku gminę Somonino zamieszkiwało w sumie 9 725 mieszkańców, z czego 51% stanowili mężczyźni, przez co wskaźnik feminizacji na terenie gminy sięgnął poziomu 97 K/100 M i był niższy od notowanego w skali całego powiatu kartuskiego (100 K/100 M). Gęstość zaludnienia w gminie sięgnęła w tym roku poziomu 86 mieszkańców/km² powierzchni co było także wielkością niższą od notowanej w skali całego powiatu (100 mieszkańców/km²).

Ogólne tendencje w zakresie rozwoju sfery społecznej w gminie są zbliżone z notowanymi w skali powiatu. Charakterystyczny dla obszaru gminy jest wyższy niż w powiecie przyrost naturalny na poziomie 9,80‰ (9,20‰ dla powiatu) oraz wyższy poziom liczby zawieranych małżeństw – 8,50‰ w skali roku (przy 6,90‰ dla powiatu).

Nieznacznie gorzej niż ma to miejsce w skali powiatu – przedstawiała się natomiast w gminie sytuacja w zakresie salda migracji, które w 2010 roku było relatywnie niższe - na poziomie 5,96‰ przy bardzo wysokiej wartości notowanej w tym czasie dla całego powiatu (8,61‰). Należy jednak w tym zakresie podkreślić, że poziom salda migracji w gminie należy relatywnie do wysokich, przede wszystkim na tle innych gmin wiejskich województwa.

Relatywnie korzystnie przedstawia się także sytuacja w przypadku struktury wieku mieszkańców gminy gdzie notowany jest wysoki udział mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym – 27,7% i niższy niż np. w skali powiatu udział grupy mieszkańców w wieku poprodukcyjnym – 10,6% mieszkańców gminy. Relatywnie mniej korzystnie niż ma to miejsce w skali powiatu przedstawia się natomiast wskaźnik obciążenia demograficznego, według którego na 100 osób w wieku produkcyjnym w gminie przypada 62,6 osoby w wieku nieprodukcyjnym. Szczegółowe dane demograficzne dotyczące gminy i jej sytuacji na tle powiatu przedstawia tabela nr 1.

Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2010 roku.

Gmina Somonino	9 725	87	97,00	6,90	9,2	62,2	5,96	27,7	61,7	10,6
Powiat kartuski	118 087	105	100,00	8,50	9,8	60,4	8,61	26,2	62,3	11,5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

II.3. SFERA GOSPODARCZA.

Główną dziedziną gospodarki w gminie Somonino pozostaje rolnictwo. Tworzy je 770 gospodarstw rolnych o średniej powierzchni 9,5 ha z czego 580 gospodarstw to gospodarstwa większe niż 1 ha. Rolnictwo koncentruje się zarówno na produkcji zwierzęcej jak i roślinnej. Produkcja roślinna obejmuje uprawę zbóż oraz roślin okopowych i pastewnych. Produkcja zwierzęca – hodowlą bydła i trzody chlewnej, owiec oraz drobiu.

Drugą dziedziną gospodarki w Somoninie jest stale rozwijająca się turystyka. Według danych Urzędu Gminy funkcjonuje tu 10 sezonowych i 4 całoroczne ośrodki wypoczynkowe. Ponadto są także kwatery letniskowe i agroturystyczne. Jest strzeżone gminne kąpielisko. Łączna liczba miejsc noclegowych w Gminie sięga 1 100 miejsc, w tym:

- w pensjonatach - 258,
- kwaterach agroturystycznych - 105,
- kwaterach prywatnych - 75,
- na polach biwakowych 560.

Niewielki udział w gospodarce gminy ma także rzemiosło. Dobrze rozwinięta jest sieć handlowa, gorzej – usługowa. Brak np. usług szewskich, krawieckich. Większość mieszkańców gminy utrzymuje się z rolnictwa, część z turystyki, część utrzymuje się z pracy w drobnych zakładach rzemieślniczych, część zatrudniona jest w przemyśle drzewnym.

Według danych GUS w 2010 roku w gminie były zarejestrowane w sumie 658 podmiotów gospodarczych co dawało wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości na poziomie 67,66 podmiotów/1000 mieszkańców. Była to jednocześnie wielkość niższa od notowanej na terenie całego powiatu - gdzie wyniosła 90,44 podmiotów zarejestrowanych/1000 mieszkańców.

Wśród podmiotów zarejestrowanych w gminie 95% to firmy sektora prywatnego wśród których dominują przedsiębiorstwa działające jako osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (81,50% wszystkich podmiotów).

Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2010 roku.

Ogółem	jed.gosp.	658	100,00	10 680	100,00
Sektor publiczny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	26	3,95	293	2,74
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	jed.gosp.	22	3,34	233	2,18
Przedsiębiorstwa państwowe	jed.gosp.				
Spółki handlowe	jed.gosp.	1	0,15	7	0,06
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.				
Państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego, gospodarstwa pomocnicze	jed.gosp.	1	0,15	2	0,02
Sektor prywatny					
Podmioty gospodarki narodowej ogółem	jed.gosp.	632	96,05	10 387	97,25
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	jed.gosp.	543	81,15	8 759	82,01
Spółki handlowe	jed.gosp.	31	4,71	627	5,87
Spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	jed.gosp.	8	1,22	103	0,96
Spółdzielnie	jed.gosp.	2	0,30	30	0,28
Fundacje	jed.gosp.	1	0,15	16	0,15
Stowarzyszenia i organizacje społeczne	jed.gosp.	19	2,88	234	2,19

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jednym z przejawów relatywnie niższego poziomu rozwoju przedsiębiorczości w gminie jest problem wysokiej stopy bezrobocia na tym terenie w tym bezrobocia ukrytego – mającego szczególnie duże znaczenie w gminach rolniczych o rozdrobnionej strukturze agrarnej. Według danych GUS na koniec 2010 roku w gminie było oficjalnie zarejestrowanych 472 bezrobotnych czyli 7,9 % mieszkańców gminy w wieku produkcyjnym. Była to wartość relatywnie wyższa od notowanej w skali powiatu gdzie wielkość tego wskaźnika wahała się w granicach 6,2 %. W strukturze bezrobotnych widoczny jest także znaczny udział kobiet które stanowią w gminie 53,60 % wszystkich bezrobotnych – przy 53,64 % w skali całego powiatu. Jednocześnie jak zaznaczono powyżej znaczącym problemem w gminie jest także kwestia bezrobocia ukrytego – niwelowana jednak w okresie sezonu turystycznego prowadzeniem przez część mieszkańców działalności związanej z obsługą ruchu turystycznego w regionie.

Jednocześnie należy wskazać, że cały region powiatu kartuskiego należy do obszarów o relatywnie niższej stopie bezrobocia w porównaniu z ogółem województwa. Według danych GUS na koniec sierpnia 2009 roku stopa bezrobocia rejestrowanego w skali powiatu sięgnęła poziomu 8,7 % przy 10,2 % w skali całego województwa.

Bardzo ważnym elementem gospodarki na terenie gminy, którego znaczenie jednocześnie rośnie z roku na rok jest rozwój branży turystycznej. Gmina Somonino położona na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, u stóp wzniesień zwanych Wzgórzami Szymbarskimi, charakteryzując się urozmaiconą rzeźbą terenu i czystością środowiska przyrodniczego oraz licznymi walorami środowiska kulturowego jest bardzo atrakcyjnym miejscem dla rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej. Największą popularnością wśród turystów na terenie gminy cieszy się letniskowa wieś Ostrzyce, położona wśród lasów, nad jeziorem, po którego obydwu stronach, znajdują się punkty widokowe: Jastrzębia Góra, Trzebińska Góra, w pobliżu rezerwatu przyrody. Ważnym atutem gminy jest także dobre zagospodarowanie jej walorów w infrastrukturę turystyczną oraz bogaty kalendarz atrakcji turystycznych. Turystów przyciągają liczne pensjonaty, hotele, ośrodki, gospodarstwa agroturystyczne, jak również kąpieliska, wypożyczalnie sprzętu wodnego, korty tenisowe oraz ośrodki jazdy konnej. Obecnie na terenie gminy organizowanych jest corocznie około 23 cyklicznych imprez o charakterze turystycznym i kulturalnym. Jednocześnie na terenie gminy znajduje się obecnie: 11 gospodarstw agroturystycznych, 10 ośrodków wypoczynkowych, 9 kwater prywatnych, 1 pole namiotowe, 5 ośrodków oferujących domki letniskowe, 2 kąpieliska gminne, 4 wypożyczalnie rowerów, 10 obiektów gastronomicznych. Tym samym gmina Somonino stanowi jeden z najatrakcyjniejszych obszarów Szwajcarii Kaszubskiej dla turystów.

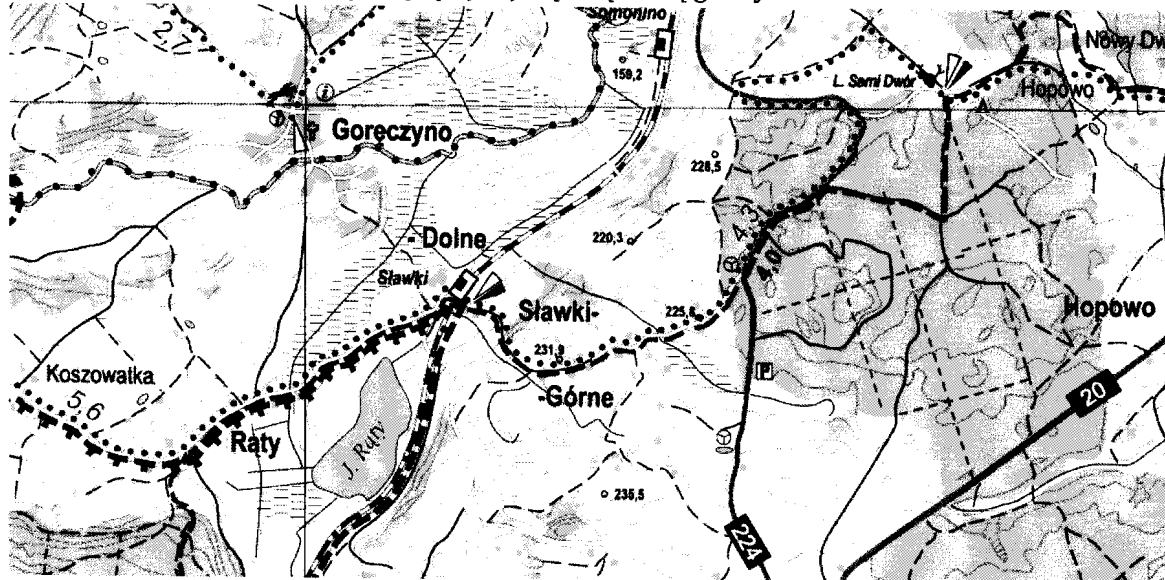
III. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI SŁAWKI

III.1 POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI I PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA

Miejscowość Sławki położona jest w centralnej części gminy Somonino, na terenie powiatu kartuskiego w centralnej części województwa pomorskiego. Jako jedna z 16 wsi na terenie gminy jest wsią sołecką – siedzibą sołectwa Sławki. Główną cechą charakterystyczną wyznaczającą położenie miejscowości w regionie jest jej usytuowanie na obrzeżu głównych tras komunikacyjnych przy granicy Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Położenie to od lat decyduje o i determinuje kierunki rozwoju samej miejscowości.

Pod względem fizycznogeograficznym Sławki położone są w najbardziej urozmaiconym pod względem ukształtowania terenu oraz wysokości nad poziomem morza obszarem Pojezierza Wschodniopomorskiego tzn. na Pojezierzu Kaszubskim. W tym zakresie analizowana miejscowość położona jest w na terenie otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, w bezpośrednim sąsiedztwie samego Parku.

Pod względem hydrograficznym Sławki leżą w całości w dorzeczu rzeki Raduni stanowiącej dopływ Motławy i będącej największą rzeką gminy Somonino.

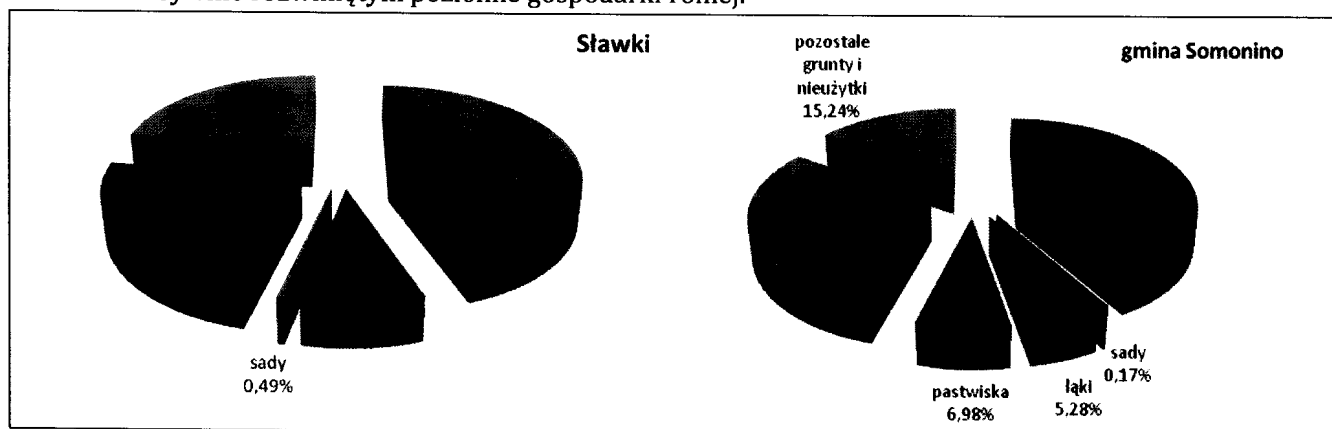
Rys 2. Położenie miejscowości Sławki w regionie.

Źródło: Szwajccaria Kaszubska – mapa turystyczno - krajoznawcza, Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Kapio, Gdańsk, 2007 r.

III.2. POWIERZCHNIA I LUDNOŚĆ

Całkowita powierzchnia miejscowości Sławki wynosi obecnie 440,3141 ha co stanowi 3,92 % powierzchni całej gminy Somonino. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości wskazuje na jej typowo rolniczy charakter – w powierzchni całkowitej gruntów w Sławkach zdecydowanie dominują grunty orne które stanowią ponad 44 % całkowitej powierzchni miejscowości. Jednocześnie zwraca uwagę bardzo niski udział lasów - zwłaszcza na tle położonych w sąsiedztwie znacznych powierzchni leśnych - ich udział w powierzchni sołectwa jest niewielki i wynosi zaledwie 8,57 % wszystkich gruntów. Odwrotna sytuacja dotyczy powierzchni zajmowanej przez łąki czy pastwiska, która w każdym przypadku jest znacznie wyższa niż ma to miejsce w skali całego powiatu czy gminy (łąki i pastwiska zajmują w sołectwie 23,74 % jego powierzchni).

Bezpośrednie porównanie struktury użytkowania gruntów w Sławkach na tle całej gminy wskazuje na znaczne różnice w tym aspekcie widoczne przede wszystkim po stronie dużo wyższego w przypadku tej miejscowości udziału łąk i pastwisk (średnia dla gminy na poziomie 12,26 %), wyższego udziału gruntów orných (na terenie gminy średnia wynosi 41,71 %) oraz znacznie niższego niż na tle całej gminy udziału lasów. Taka struktura użytkowania świadczy przede wszystkim o słabym zachowaniu posiadanych walorów środowiska naturalnego i intensywnie rozwiniętym poziomie gospodarki rolnej.

Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Sławkach na tle całej gminy.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Poniższa tabela przedstawia szczegółowe dane dotyczące struktury użytkowania gruntów w Sławkach wg. grup użytków.

Tab 3. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Sławki w ha w 2012 roku.

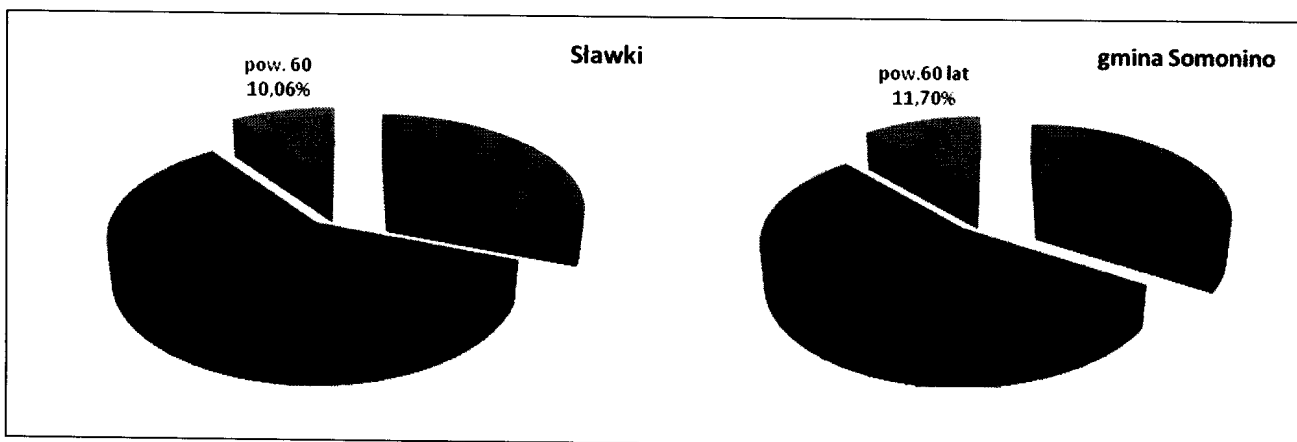
grunty orne	196,3747
las	37,7342
sady	2,1509
łąki i pastwiska	104,5258
pozostałe	99,5285
Razem:	440,3141

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Somonino.

Całkowita liczba mieszkańców wsi Sławki wynosi obecnie 517 osób, co stanowi 5,33 % mieszkańców całej gminy Somonino. Wśród tej liczby 255 osób stanowią kobiety a 262 mężczyźni co wskazuje, że wskaźnik feminizacji wynosi w Sławkach 97 K/100 M i wyraża nieznaczną dysproporcję liczby kobiet i mężczyzn – potwierdza to porównanie ze średnią

wartością dla całej Gminy, która sięga w tym zakresie poziomu 96 K/100 M. Gęstość zaludnienia w Sławkach wynosi na podstawie tych danych 117 osób/km² i jest wyższa niż średnia dla całej gminy (84 osoby/km²).

Struktura wieku mieszkańców wsi Sławki wskazuje, że populacja miejscowości jest tylko nieznacznie odmienna od średniej liczonej dla całej gminy Somonino. Dotyczy to wszystkich analizowanych grup wiekowych – w zakresie wieku przedprodukcyjnego oraz poprodukcyjnego widocznym jest niższy udział społeczności lokalnej na terenie analizowanej miejscowości, niż ma to miejsce w skali całej gminy; przeciwnie wygląda sytuacja w przypadku ludności w wieku produkcyjnym, gdzie w Sławkach jej udział w całkowitej liczbie mieszkańców wyniósł 59,38 % i był wyższy niż średnia dla całej gminy (54,42 %). Sytuacja ta w kontekście niższego udziału mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym, niezbyt dobrze wróży przyszłości demograficznej wsi.

Rys 4. Struktura wieku ludności wsi Sławki na tle gminy Somonino w 2012 roku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS oraz Urzędu Gminy w Somoninie.

Rozwój sfery społecznej w Sławkach jest bardzo ubogi - mieszkańcy sołectwa korzystają z infrastruktury społecznej zlokalizowanej w pobliskim Egiertowie oraz gminnej miejscowości Somonino.

III.3 HISTORIA

Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1241 roku – wieś stanowi dawne dobra rycerskie; następnie jest to wieś chłopska z licznymi wybudowaniami. Obecnie wieś Sławki to miejscowość o wysokich walorach krajobrazowych ze względu na malownicze usytuowanie i wkomponowanie zagród rozproszonych w krajobraz rozłogu pól. Dawne nazwy miejscowości to: Sławkowy, Slavcovo (1241), Sławchowo (1291), niem. Schlawkau.

Wieś stanowi dawne dobra rycerskie nad Radunią w powiecie kartuskim wraz z licznymi wybudowaniami. Za czasów książąt pomorskich Sławki należały do kasztelanii goręczyńskiej i wraz z 18 innymi wsiami przekazane zostały przez Sambora II biskupowi kujawskiemu Michałowi. W 1311 r. tj. za czasów krzyżackich Sławki weszły w skład wójtostwa tczewskiego i otrzymały prawo polskie z obowiązkiem służby wojennej. Za czasów Królestwa Polskiego należały do powiatu gdańsko-tczewskiego. Wg taryfy z 1648 r. podatki płacili tu Tomasz Jeżewski od 1,1/4 morgi i Sikorski od 3 włók. Wg wizytacji Szaniawskiego meszne było opłacane z trzech części należących do Janikowskiego, Dąbrowskiego oraz do oo Kartuzów. Sławki Małe wymieniane są też w taryfie podatkowej z 1717 r. Wg wizytacji Rybińskiego z 1780 r. Sławki i Kozarnia liczyły 79 mieszkańców (wyłącznie katolików).

W III ćw. XIX w. Sławki wraz z wybudowaniami należały do powiatu kartuskiego. Stacja kolejowa znajdowała się w Szymbarku, pocztowa w Hopowie, parafia katolicka w Goręczynie. Przy dominium znajdowało się 6 gburstw i 18 zagród na obszarze 436 ha (w tym 50 ha łąk, 288 ha roli ornej). W 1885 r. było tu ponadto 5 nowych osadników; w 34 domostwach o 46 dymach żyło tu 253 mieszkańców (142 katolików i 111 ewangelików). Do Sławek należały wówczas ponadto wybudowania: Grenzhoff (11 dm. 70 mieszkańców), Kalbszagal (4 dm, 23 mk.), Owczarnia (Schaferei) (10 dm, 52 mieszk.), Seehof (2 dm, 15 mk). W Sławkach znajdowała się ponadto cegielnia, mleczarnia, prowadzona była hodowla bydła rasy holenderskiej¹.

III.4 PRZESTRZENNA STRUKTURA MIEJSCOWOŚCI

Struktura funkcjonalno – przestrzenna obszar, w skład którego wchodzi wieś: Sławki i Rąty charakteryzuje się rozproszeniem zabudowy, różnorodnością jakościową gruntów ornych, częściowo stanowiący obszar prawnie chroniony (Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną, Kaszubski Obszar Chronionego Krajobrazu i Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Raduni)

Układ przestrzenny - wieś bez układu z dominacją zabudowy zagrodowej rozproszonej i przysiółków.

Struktura przestrzenna - zagrody o tradycyjnym układzie dwu i wielobudynkowe; w Sławkach dolnych zabudowa dworca kolejowego z zabudową mieszkaniową i towarzyszącymi jej budynkami gospodarczymi.

Uwarunkowania przestrzenne – na terenie wsi brak jest obecnie obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

Stan zachowania tradycyjnych układów zagród należy uznać za wysoki - w czasie lustracji terenu nie odnaleziono najstarszych tradycyjnych drewnianych i szkieletowych obiektów, zachowało się natomiast wiele budynków murowanych z I poł. XX w. o bryle tradycyjnego domu kaszubskiego (wysoki dach dwuspadowy) i przykrytych dachem dwuspadowym półpłaskim na wysokiej ścianie kolankowej. Zagrożeniem dla budownictwa tradycyjnego jest postępujące dekapitalizacja zabudowy, wprowadzanie nowych form architektonicznych nie związanych z tradycją regionu.

W 1975 roku na terenie wsi odkryto grób skrzynkowy, datowany na wczesną epokę żelaza. Stanowisko położone jest nad rzeką Radunią. W tym rejonie występuje większość z 26

¹ informacje na podstawie zapisów Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Somonino

zlokalizowanych dotychczas stanowisk archeologicznych. Najwcześniejsze ślady osadnicze związane z kulturą pucharów lejkowatych datowanych na epokę kamienia (III tys. p.n.e.).

Najwcześniejsze ślady osadnicze związane z kulturą pucharów lejkowatych datowanych na epokę kamienia (III tys. p.n.e.).

Sławki należą do wsi o układzie rozproszonym posiadająca zachowane elementy historycznego i tradycyjnego rozplanowania. Należą do nich:

- I. Obiekty:
 - a. posiadające wartości kulturowe – przykłady tradycyjnego budownictwa murowanego z XIX w., z przełomu XIX/XX w. i z poł. XX w. (budynek stacji P.K.P. z poł. XX w., most nad linią kolejową, domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)
 - b. posiadające zachowane elementy kulturowe (domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)
- II. Zespoły o zachowanych wartościach kulturowych (zespół dworca P.K.P. z poł. XX w., zagrody zawierające elementy tradycyjnego rozplanowania z poł. XIX w., przełomu XIX/XX w. i poł. XX w.)
- III. Historyczny układ przestrzenny (odcinek linii kolejowej ,sieć dróg, fragmenty zieleni wysokiej)
- IV. Elementy przyrodnicze do zachowania z uwagi na ich wartość kompozycyjną i środowiskowo - kulturową:
 - fragmenty zieleni wysokiej
- V. Mała architektura, rzeźba -zabytkowe przykłady form regionalnych (krzyże przydrożne)
- VI. Obiekty i strefy ochrony archeologicznej:
 - a. 5 – cmentarzysko płaskie i osada otwarta – wczesna epoka żelaza i obiekt wielokulturowy
 - b. 6 – ślady osadnictwa – wczesna epoka żelaza i wczesne średniowiecze
 - c. 43 – punkt osadnictwa – późne średniowiecze i pradzieje
 - d. 44 – punkt osadnictwa – wczesne i późne średniowiecze
 - e. 53 – osada otwarta – obiekt wielokulturowy
 - f. 54 - osada otwarta – obiekt wielokulturowy
 - g. 55 - punkt osadnictwa – wczesne średniowiecze
 - h. 56 - punkt osadnictwa – wczesne średniowiecze

Przed zainwestowaniem terenu należy wykonać wyprzedzające badania archeologiczne wraz z dokumentacją archeologiczno – konserwatorską na koszt inwestora. Wszystkie plany i projekty dotyczące stref ochrony archeologicznej muszą być uzgodnione z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku i opiniowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku.

IV. INWENTARYZACJA ZASOBÓW MIEJSCOWOŚCI SŁAWKI.

IV.1. ZASOBY PRZYRODNICZE

Z uwagi na położenie Sławek w terenie o małej lesistości a jednocześnie na uboczu głównych szlaków komunikacyjnych oraz biorąc pod uwagę fakt, że gospodarka wsi oparta jest przede wszystkim o rozwinięte rolnictwo, należy wskazać na relatywnie ubogie walory typowo przyrodnicze wsi, które przez wieki intensywnego użytkowania antropogenicznego uległy znacznemu przekształceniu.

Najważniejszym walorem naturalnym wynikającym z położenie Sławek jest ich usytuowanie w sąsiedztwie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego na terenie jego otuliny. Park ten jest największym powierzchniowo obszarem chronionym w gminie Somonino zajmując około 10% jej terenu. Kaszubski Park Krajobrazowy został utworzony w 1983r. Park obejmuje swoimi granicami centralny obszar etnicznej Kaszubszczyzny, określony jako wyróżniający się geograficznie region zwany Pojezierzem Kaszubskim. Powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha, powierzchnia otuliny 32 494 ha. Lasy w parku zajmują ok. 34%, użytki rolne ok. 50%, a wody powierzchniowe ponad 10%. Park charakteryzuje bardzo urozmaicona rzeźba terenu. Występują tu wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowomorenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Największe zgrupowanie stanowią Wzgórza Szymbarskie o średnich wysokościach powyżej 260 m n.p.m., z najwyższym wzniesieniem w Polsce północnej - Wieżycą (328,6 m n.p.m.). Cechą charakterystyczną Parku są liczne zagłębienia terenu, których większość powstała po ustąpieniu lądolodu na skutek wytapiania się martwego lodu. Często wypełniane są jeziorami zwanymi wytopiskowymi, a niektóre zajęte przez torfowiska. Silnie rozbudowana jest sieć hydrograficzna ze źródłkowymi odcinkami Raduni, Łeby i Bukowiny oraz licznymi jeziorami o skomplikowanej linii brzegowej i znacznej głębokości. Znajdują się tu płaty bardzo wartościowej roślinności leśnej i nie leśnej (łąki, torfowiska). Na obszarach leśnych dominują buczyny kwaśne i lasy bukowo - dębowe, natomiast w części południowej bór mieszany.

Jednocześnie w bezpośrednim sąsiedztwie Sławek przepływa rzeka Radunia stanowiąca główny ciek downy gminy Somonino oraz inne pomniejsze cieki wodne. Rzeka Radunia stanowi lewy dopływ Motławy i posiada całkowitą długość 103,2 km, powierzchnię dorzecza 837 km² i średni spadek 1,6% (na odcinku przełomu - 3,7%). Rzeka bierze swój początek na południe od Jeziora Stężyckiego, w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i dzieli się wyraźnie na 2 części. W okolicach Hopowa przepływa jej 1 część stanowiąca zespół jezior, tworzących w jej górnym biegu tzw. Kółko Raduńskie, w którego skład wchodzi jeziora: Stężyckie, Raduńskie, Kłodno, Małe i Wielkie Brodno oraz Ostrzyckie, połączone krótkimi odcinkami rzeki, a także Lubowisko, Dąbrowskie i Patulskie, połączone prawym dopływem wpadającym do Jeziora Ostrzyckiego. Poniżej Jeziora Ostrzyckiego Radunia przepływa przez ostatnie na trasie Jezioro Trzebnio. Drugą część stanowi bezjeziorowy środkowy i dolny bieg. W wodach rzeki spotyka się ryby charakterystyczne dla rzek górskich: pstrągi i lipienie. W latach 1910-1937 zbudowano na Raduni osiem elektrowni wodnych o łącznej mocy 14 MW. Zarówno jeziora Kółka Raduńskiego (przez które przepływa) jak i sama rzeka doskonale nadaje się do uprawiania turystyki kajakowej. Pomiędzy miejscowością Kiełpino a elektrownią Rutki rzeka płynie w malowniczym Przełomie Babidolskim, gdzie utworzono rezerwat Jar Rzeki Raduni.

IV.2 DZIEDZICTWO KULTUROWE

Stan zachowania tradycyjnych układów zagród we wsi należy uznać za wysoki, w czasie lustracji terenu nie odnaleziono najstarszych tradycyjnych drewnianych i szkieletowych obiektów, zachowało się natomiast wiele budynków murowanych z I poł. XX w. o bryle tradycyjnego domu kaszubskiego (wysoki dach dwuspadowy) i przykrytych dachem dwuspadowym półpłaskim na wysokiej ścianie kolankowej. Zagrożeniem dla budownictwa tradycyjnego jest postępujące dekapitalizacja zabudowy, wprowadzanie nowych form architektonicznych nie związanych z tradycją regionu.

W 1975 roku na terenie wsi odkryto grób skrzynkowy, datowany na wczesną epokę żelaza. Stanowisko położone jest nad rzeką Radunią. W tym rejonie występuje większość z 26 zlokalizowanych dotychczas stanowisk archeologicznych. Najwcześniejsze ślady osadnicze związane z kulturą pucharów lejkowatych datowanych na epokę kamienia (III tys. p.n.e.).

Wieś o układzie rozproszonym posiadająca zachowane elementy historycznego i tradycyjnego rozplanowania do których należą:

I. Obiekty:

- a. posiadające wartości kulturowe – przykłady tradycyjnego budownictwa murowanego z XIX w., z przełomu XIX/XX w. i z poł. XX w. (budynek stacji P.K.P. z poł. XX w., most nad linią kolejową, domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)
- b. posiadające zachowane elementy kulturowe (domy mieszkalne, chaty, budynki gospodarcze)

II. Zespoły o zachowanych wartościach kulturowych (zespół dworca P.K.P. z poł. XX w., zagrody zawierające elementy tradycyjnego rozplanowania z poł. XIX w., przełomu XIX/XX w. i poł. XX w.)

III. Historyczny układ przestrzenny (odcinek linii kolejowej ,sieć dróg, fragmenty zieleni wysokiej)

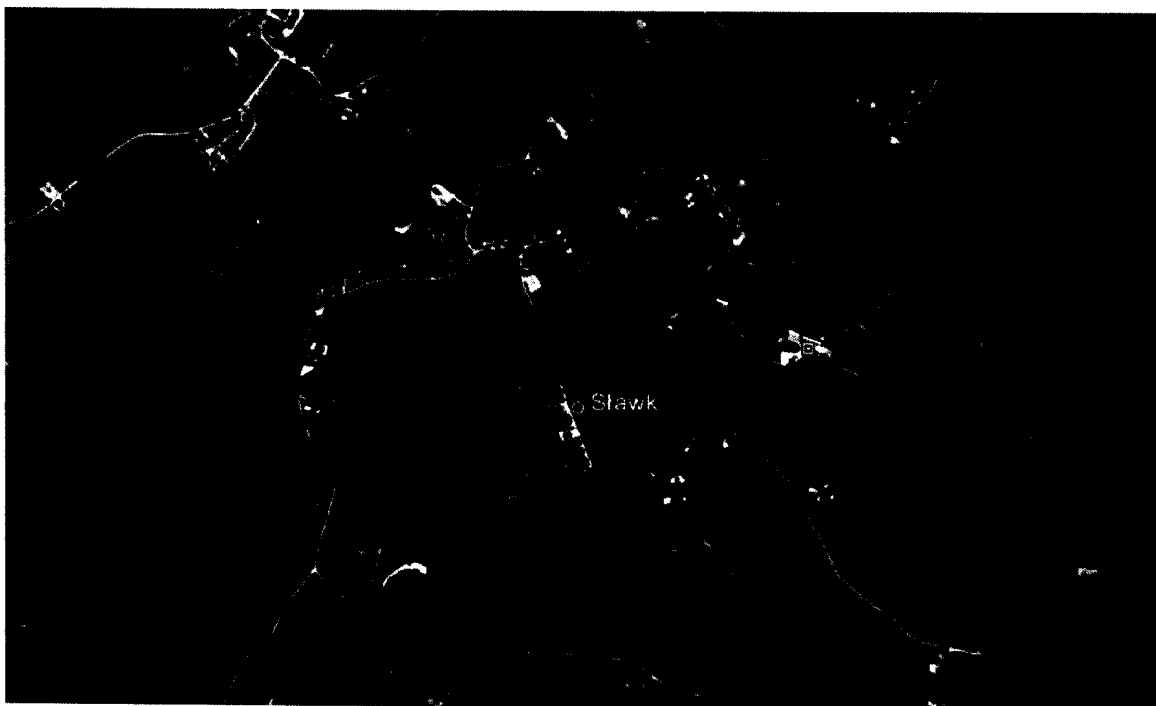
IV. Elementy przyrodnicze do zachowania z uwagi na ich wartość kompozycyjną i środowiskowo - kulturową: - fragmenty zieleni wysokiej

V. Mała architektura, rzeźba -zabytkowe przykłady form regionalnych (krzyże przydrożne)

VI. Obiekty i strefy ochrony archeologicznej:

- a. 5 – cmentarzysko płaskie i osada otwarta – wczesna epoka żelaza i obiekt wielokulturowy
- b. 6 – ślady osadnictwa – wczesna epoka żelaza i wczesne średniowiecze
- c. 43 – punkt osadnictwa – późne średniowiecze i pradzieje
- d. 44 – punkt osadnictwa – wczesne i późne średniowiecze
- e. 53 – osada otwarta – obiekt wielokulturowy
- f. 54 - osada otwarta – obiekt wielokulturowy
- g. 55 - punkt osadnictwa – wczesne średniowiecze
- h. 56 - punkt osadnictwa – wczesne średniowiecze

Przez teren wsi Sławki przebiega obecnie turystyczny szlak Wzgórz Szymbarskich. Jest to jeden z najdłuższych szlaków regionu gdańskiego i jednocześnie jeden z tych, które wychodząc z Trójmiasta doprowadzają w centralną część wysoczyzny Pojezierza Kaszubskiego. W tym wypadku szlak dociera przede wszystkim do Wzgórz Szymbarskich, które ze swą kulminacją - Wieżycą są nie tylko najwyższym położonym miejscem na Pojezierzu Kaszubskim ale na całym Niżu Środkowoeuropejskim. Następnie szlak przecina krąg Jezior Raduńskich przechodząc na ich drugi brzeg Kaszubską Bramą i zmierza w Lasy Mirachowskie. Zwiedza ich mniej znaną, południową część kryjącą rezerwaty: Kurze Grzędy i Jezioro Turzycowe a na koniec doprowadza do Sierakowic, dużej i zasobnej wsi gminnej. Do Wzgórz Szymbarskich szlak dochodzi od strony wschodniej przemierzając lasy kolbudzko-przywidzkie, w których obchodzi Jezioro Otomińskie, dwukrotnie natrafia na Radunię i długo towarzyszy Reknicy. Okolice te stanowią obszary chronionego krajobrazu: Otomiński, Doliny Raduni i Przywidzki. Początkowa partia szlaku przebiega jednakże w strefie krawędziowej wysoczyzny, gdzie oprócz uroczych zakątków Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego takich jak Łysa Góra, Dolina Ewy czy Wzniesienie Marii znaleźć można mało znane ale ciekawe peryferyjne części Gdańska. Do nich z pewnością zaliczyć można Matarnię, bardzo starą parafię z gotyckim kościołkiem św. Walentego. Trasa szlaku jest zróżnicowana co do skali trudności, choć bez odcinków wymagających specjalnego przygotowania kondycyjnego, wyjąwszy może samo podejście na szczyt Wieżycy. Na trasie szlaku znaleźć można kilka miejsc i punktów widokowych z Wieżycą na czele, gdzie przed kilku laty ustawiono wieżę widokową. Z uwagi na fakt, że rzeźba terenu na dużej części jest mocno urozmaicona, nadawać się on będzie dla turystyki narciarskiej. Dla turystyki kolarskiej można go wykorzystywać na niektórych fragmentach. Do najpopularniejszych odcinków szlaku należy fragment początkowy od Sopotu do Jeziora Łapińskiego oraz środkowy od Sławek do Gołubia. Na całej trasie spotkania z innymi szlakami regionu gdańskiego. Na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego jest to większość szlaków tu przebiegających; w okolicy Jeziora Otomińskiego szlaki Kartuski, Skarszewski i Bursztynowy natomiast w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego (Gołubie) - szlak Kaszubski. W Sierakowicach ponowne spotkanie ze szlakiem Kaszubskim a ponadto ze szlakiem Kręgów Kamiennych. Dla umożliwienia zdobywania kulminacji Wieżycy podczas krótszych wycieczek szlak jest uzupełniony krótką trasą oznaczoną kolorem żółtym z Szymbarka do Krzesznej. Pozwala to wykorzystując komunikację kolejową zdobyć "szczyt" podczas dwugodzinnej wędrowki.

Rys 6. Układ przestrzenny wsi Sławki.

Źródło: Google Earth

Tereny te wymagają jednocześnie - w celu lepszego spełniania swojej roli - poniesienia nakładów inwestycyjnych na ich zagospodarowanie i wyposażenie w niezbędną, ogólnodostępną infrastrukturę techniczną i społeczną w tym np. utwardzenie dróg, budowę chodników i parkingów, place zabaw, boiska, itp. Jest to o tyle ważne, że obecnie w Sławkach brak jest nawet podstawowej infrastruktury społecznej.

IV.4 INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

Obecnie na terenie miejscowości Sławki brak jest funkcjonujących ogólniedostępnych elementów infrastruktury społecznej. Obecnie bowiem, mieszkańcy wsi zmuszeni są korzystać z obiektów infrastruktury społecznej zlokalizowanych w sąsiednich miejscowościach w tym przede wszystkim w Somoninie. Do obiektów tych należą przede wszystkim:

- Szkoła Podstawowa im. kardynała Stefana Wyszyńskiego w Somoninie,
- Gimnazjum Publiczne im. Jana Pawła II w Somoninie,
- Niepubliczne przedszkole „Chatka Puchatka”,
- Gminny Ośrodek Kultury w Somoninie ,
- Kościół pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego i NMP Królowej Polski w Somoninie ,
- Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej w Somoninie,
- Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Somoninie,
- Punkt Informacji Turystycznej w GOK Somonino,

Obecnie na terenie miejscowości Sławki działa jedna organizacja pozarządowa: Stowarzyszenie „Przyszłość”, mająca siedzibę w Sławkach i zajmująca się ochroną zdrowia, profilaktyką i edukacją zdrowotną.

IV.5 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

IV.5.1. ZAOPATRZENIE W WODĘ

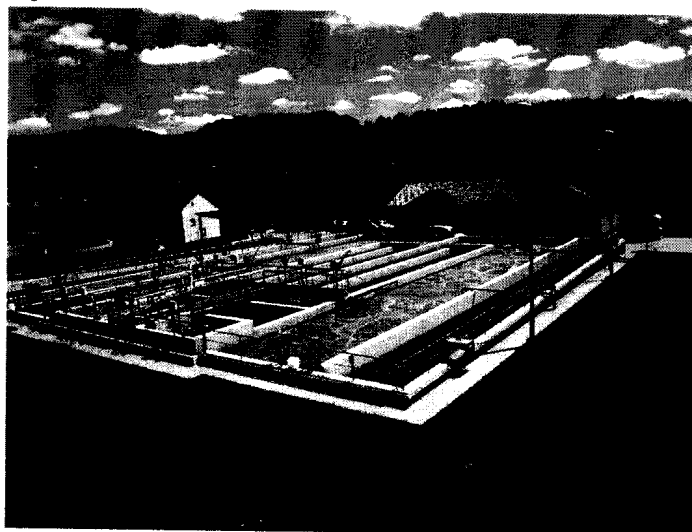
Na terenie wsi Sławki funkcjonuje wodociąg sieciowy zaopatrujący ludność w wodę zaopatrywany z ujęcia wody oraz SUW znajdującego się w Egiertowie. W chwili obecnej do sieci wodociągowej w Sławkach przyłączonych jest 99 % mieszkańców miejscowości a na sieć składa się 4,3 km sieci wodociągowej.

Wodociąg zaopatrywany jest z ujęcia wody w Egiertowie zaopatrującego miejscowości: Egiertowo, Kamela, Sławki i wyposażone jest w jedną studnię głębinową rozprowadzającą wodę za pomocą sieci PVC.

IV.5.2. ODPROWADZANIE I OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW

System odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych na terenie gminy Somonino oparty jest o działanie gminnej oczyszczalni ścieków w Sławkach wybudowanej w 1993 roku o pierwotnej przepustowości 906 m³/dobę. Tym samym obecnie miejscowość Sławki skanalizowana jest w 81% w całkowita długość sieci kanalizacyjnej na terenie wsi wynosi 9,2 km. Pozostali mieszkańcy wsi zagospodarowują ścieki poprzez ich gromadzenie w przydomowych zbiornikach bezodpływowych i okresowe wywożenie o oczyszczalni ścieków.

Jak wspomniano powyżej na terenie wsi Sławki funkcjonuje gminna oczyszczalnia ścieków dla Gminy Somonino. W tym zakresie na początku czerwca 2010 roku miało miejsce uroczyste otwarcie zrealizowanej inwestycji, pn. „Modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków oraz budowa kanalizacji sanitarnej dla Gminy Somonino”, która powstała dzięki staraniom wielu osób i instytucji. Roboty budowlane zostały rozpoczęte 16 czerwca 2008 roku, wtedy to Wykonawcy robót weszli na tereny budowy. Prace ukończono pod koniec roku 2009. Główną przyczyną rozpoczęcia inwestycji był zły stan techniczny istniejącej oczyszczalni ścieków. W tym zakresie główną ideą jaka przyświecała gminie w zakresie realizacji projektu była myśl o ochronie czystości wód Bałtyku poprzez ochronę wód powierzchniowych usytuowanych na terenie gminy. Wartość całej inwestycji wyniosła 14.385.494,72 zł. Środki na jej realizację pozyskano z Fundacji EKO FUNDUSZ w Warszawie w formie dotacji w kwocie 5.485.000 zł oraz w formie pożyczki z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku - 5.880.000 zł Pozostała kwota została pokryta ze środków własnych gminy. W ramach projektu wybudowano kanalizację sanitarną o ogólnej długości 15,8 km w miejscowościach Goręczyno, Rąty oraz Hopowo oraz zmodernizowano 15 sztuk istniejących przepompowni.

Rys 7. Oczyszczalnia ścieków w Sławkach.

Źródło: <http://www.gpru-slawki.pl/>

Na obszarze gminy a tym samym miejscowości Sławki nie funkcjonują zorganizowane systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków opadowych. Wody deszczowe odprowadzane są powierzchniowo, a istniejące gdzieś fragmentaryczne odcinki kanałów deszczowych odwadniają niewielkie powierzchnie terenów utwardzonych.

W zakresie zagospodarowania odpadów miejscowość Sławki korzysta z gminnego systemu zagospodarowania odpadów komunalnych składającego się z wysypiska odpadów stałych usytuowanego we wsi Kaplica. Całkowita powierzchnia wysypiska wynosi 8 063 m², użytkowa zaś 7 568 m². Wysypisko wykonano zgodnie z dokumentacją projektowo-techniczną, pozytywnie zaopiniowaną przez Państwowe Służby Ochrony Środowiska.

Obecnie w trakcie realizacji jest inwestycja w zakresie rekultywacji składowiska odpadów we wsi Kaplica. Na to przedsięwzięcie gmina pozyskała 70% wsparcia ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPO WP na lata 2007-2013. Realizacja projektu poprzez specjalistyczne roboty budowlane pozwoli na przywrócenie stanu pierwotnego na terenie już nieistniejącego składowiska, co przyczyni się do ochrony walorów krajobrazowych regionu, jak i poprawy stanu higieniczno-estetycznego najbliższej okolicy. Czynniki te w efekcie poskutkują zwiększeniem rozwoju ekonomicznego, tworząc warunki do powstawania nowych inwestycji oraz do lepszego funkcjonowania zlokalizowanych tu budynków mieszkalnych.

IV.5.3. ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

Na terenie Gminy Somonino a tym samym na terenie miejscowości Sławki nie ma zorganizowanego systemu zaopatrywania w ciepło. Źródła ciepła stanowią lokalne i indywidualne kotłownie. Kotłownie lokalne opalane są z reguły węglem lub olejem opałowym. Kotłownie indywidualne w budownictwie mieszkaniowym i zagrodowym opalane są w ok. 40-50 % drewnem i odpadami z drewna.

IV.5.4. ZAOPATRZENIE W GAZ

Na obszarze całej gminy Somonino nie ma urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w gaz. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są poprzez wykorzystanie butlowego gazu płynnego. Planowane jest jednak w tym zakresie podłączenie gminy do sieci gazowej w miejscowości Kiełpino – gmina Kartuzy. Występujące w tym zakresie potrzeby zaspokajane są przez sprawnie działający system dystrybucji butlowego gazu płynnego.

IV.5.5. UKŁAD KOMUNIKACYJNY.

Gmina Somonino położona w środkowej części województwa pomorskiego jest dobrze skomunikowana poprzez sieć dróg krajowych i wojewódzkich oraz trasę kolejową. Na kierunku wschód – zachód przebiega droga krajowa nr 20, przecinając gminę na dwie prawie równe części. Natomiast na kierunku północ – południe również przez środek gminy przebiega droga wojewódzka nr 224. Droga krajowa nr 20 to jedna z tras o podstawowym znaczeniu dla województwa łącząca Miastko przez Bytów, Kościerzynę, Żukowo z Aglomeracją Gdańską. Droga wojewódzka nr 224 ma mniejsze znaczenie, jest jednak istotnym powiązaniem w skali wewnątrz województwa, zwłaszcza w sezonie letnim jako obsługująca ruch turystyczny.

Drogi gminne są gruntowe lub utwardzone tłuczniem. Ogólnie stan dróg w gminie należy uznać za niezadowalający. W stanie istniejącym droga krajowa nr 20 pełni funkcję drogi głównej, droga

województwa nr 224 oraz drogi powiatowe to drogi zbiorcze, pozostałe drogi pełnią funkcję dróg lokalnych.

Na tym tle należy wskazać, że miejscowość Sławki posiada mało dogodne położenie i jednocześnie niewielkie znaczenie komunikacyjne w skali zarówno lokalnej jak i ponadlokalnej leżąc na uboczu głównych szlaków komunikacyjnych gminy. Obecnie na te terne wsi istnieje 7,2 km dróg publicznych w tym 1,5 km drogi powiatowej Somonino – Sławki – Goręczyno oraz 5,7 km dróg gminnych. Jednocześnie na terenie wsi istnieje 10,5 km dróg wewnętrznych.

Znaczne braki występują w tym przypadku także po stronie jakości istniejących dróg. W tym zakresie wszystkie drogi publiczne są utwardzone natomiast drogi wewnętrzne pokryte są w części płytami Yombo a w części stanowią drogi gruntowe.

W odniesieniu do przedstawionej sytuacji, Sławki posiadają połączenie publiczną komunikacją autobusową z regionem poprzez przystanki zlokalizowane w Egiertowie. Główne trasy komunikacji autobusowej przebiegają po drodze krajowej nr 20, gdzie kursują linie autobusowe o dużym natężeniu, między innymi na trasie Kościerzyna – Gdynia, Kościerzyna – Gdańsk oraz Nowa Karczma – Gdańsk. Trasy autobusowe przebiegają także drogą wojewódzką 224 łącząc Gdańsk przez Kartuzy i Somonino z Kościerzyną. W tym zakresie w przypadku komunikacji publicznej PKS, przez teren wsi Egiertowo kursuje 21 kursów dziennie przez co istnieje połączenie z takimi miejscowościami w regionie jak: Bytów, Chojnice, Gdańsk, Kościerzyna, Miastko, Szymbark.

Uzupełnieniem transportu drogowego jest w gminie Somonino transport kolejowy związany z linią kolejową Gdynia – Somonino – Kościerzyna. Mieszkańcy wsi Sławki w tym kontekście mają dostęp do tego środka transportu poprzez dworzec zlokalizowany w tej miejscowości. Obecnie kursuje tą trasą 8 połączeń osobowych w kierunku Kościerzyny oraz 8 połączeń osobowych w kierunku Gdyni.

Rys 8. Dworzec kolejowy w Sławkach.

Źródło: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7d/PKP_przystanek_kolejowy_Slawki_01.jpg

IV.6 GOSPODARKA I ROLNICTWO (ZAKŁADY PRACY, GOSPODARSTWA ROLNE, WARSZTATY RZEMIEŚNICZE)

Gospodarka miejscowości Sławki podobnie jak całej gminy Somonino oparta jest obecnie wciąż w znacznej mierze o rozwój rolnictwa oraz rozwój usług dla ludności.

W przypadku rozwoju rolnictwa o jego kierunkach w Sławkach podobnie jak w całej gminie decydują przede wszystkim słabe gleby i stosunkowo duże rozproszenie areałów, nie stwarzające szans dla uzyskania niezbędnej rentowności gospodarstw, szczególnie w aktualnym systemie gospodarki rynkowej.

W zakresie jakości gleb w miejscowości brak jest zupełnie gruntów klasy I, II i III. Zdecydowanie dominują natomiast tutaj grunty klasy V.

Obecnie na terenie wsi Sławki funkcjonują w sumie 63 gospodarstwa rolne. W strukturze wielkościowej gospodarstw rolnych obecnie dominują przede wszystkim gospodarstwa małe – jak wynika z poniższego zestawienia najliczniejsze są gospodarstwa o wielkości od 0 do 4 ha których w Sławkach funkcjonują obecnie 32 szt. tj 51 % wszystkich istniejących. Jednocześnie gospodarstwa o wielkości pow. 10 ha stanowią zaledwie 11 % wszystkich istniejących (7 szt.). Należy w tym zakresie wskazać, że struktura ta jest zbliżona do średniej notowanej w całej gminie czy w sąsiednich miejscowościach.

W strukturze produkcji trudno wyróżnić jednoznaczny dominujący kierunek produkcji rolnej - w Sławkach produkcja opiera się zarówno o produkcję roślinną jak i zwierzęcą nastawioną przede wszystkim na własne potrzeby a w drugim rzędzie na sprzedaż.

Tab 4. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Sławkach.

1.	Od 0 ha do 2ha	16
2.	2ha-4ha	16
3.	4ha – 6 ha	5
4.	6ha-8 ha	5
5.	8 ha – do 10 ha	12
6.	10 ha do 12 ha	2
7.	Pow. 12	5
Razem		63

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Somonieniu.

Według danych Urzędu Gminy Somonino w 2012 roku na terenie miejscowości Sławki zarejestrowanych były 17 podmiotów gospodarczych. Liczba ta wskazywała, że w Sławkach istniało 2,6 % wszystkich podmiotów zarejestrowanych w całej gminie. Jednocześnie wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości sięgał w badanej miejscowości poziomu 32,88 podmiotów przypadających na 1000 mieszkańców. Była to wielkość znacznie niższa od notowanej średnio w skali całej gminy (63 podmiotów) co wskazuje na relatywnie niski poziom rozwoju tej dziedziny życia gospodarczego w Sławkach.

Wśród istniejących firm na terenie wsi zdecydowanie dominują podmioty prowadzące działalność w zakresie usług które stanowią w sumie ponad 76 % wszystkich zarejestrowanych firm.

Tab 5. Struktura działalności gospodarczej w Sławkach.

1.	Usługi	13
2.	Handel	3
3.	Produkcja	1

Razem:	17
---------------	-----------

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Somoninie.

V. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI, W KTÓREJ BĘDZIE REALIZOWANA OPERACJA.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu obecnego miejscowości Sławki poniżej przedstawiono analizę SWOT przedstawiającą mocne strony (Strengths), słabe strony

(Weaknesses), szanse (Opportunities), zagrożenia (Threats) pokazujące potencjał wsi Sławki i możliwości rozwoju tej miejscowości w najbliższej przyszłości.

Tab 6. Analiza SWOT dla miejscowości Sławki.

Mocne strony	Słabe strony
▪ położenie w bezpośrednim sąsiedztwie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, ▪ położenie na terenie najatrakcyjniejszej części Pojezierza Kaszubskiego – Szwajcarii Kaszubskiej ▪ aktywność mieszkańców i chęć działania na rzecz rozwoju społeczności lokalnej, ▪ dobre wyposażenie w infrastrukturę wodociągową, ▪ dobrze zachowana tradycyjna struktura przestrzennej wsi, ▪ dobre wyposażenie w infrastrukturę kanalizacyjną, ▪ dogodne połączenie kolejowe z Trójmiastem oraz Kościerzyną.	▪ słaba jakość gleb pod względem ich rolniczego wykorzystania, ▪ bardzo niski rozwój infrastruktury społecznej ▪ niska jakość życia mieszkańców, ▪ słaba jakość dróg, ▪ niski poziom rozwoju przedsiębiorczości, ▪ niski udział lasów w powierzchni wsi, ▪ mało dogodne położenie komunikacyjne wsi, ▪ słabe połączenia komunikacji drogowej z regionem,
Szanse	Zagrożenia
▪ możliwość wykorzystania funduszy UE na rozwój infrastruktury, przedsiębiorczości, zasobów ludzkich,	▪ bezrobocie ukryte wśród mieszkańców zajmujących się rolnictwem, ▪ ubożenie społeczeństwa wsi Sławki, ▪ odpływ ludności na obszary o lepszych warunkach bytowych,

VI. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LAT OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.

Odzwierciedleniem wniosków dotyczących stanu obecnego miejscowości Sławki oraz perspektyw jej rozwoju na przyszłość jest pakiet projektów do realizacji zaplanowanych na lata 2012-2021. Przewidziane zadania pozwolą z jednej strony na wykorzystanie posiadanych walorów środowiskowych dla rozwoju społecznego i gospodarczego a jednocześnie przyczynią się do wyeliminowania lub ograniczenia obecnie zidentyfikowanych słabych stron oraz zagrożeń w rozwoju regionu.

Przedstawione poniżej zaplanowane projekty mają charakter przede wszystkim inwestycji infrastrukturalnych w zakresie infrastruktury społecznej i technicznej.

1. Modernizacja dróg gminnych sołectwa Sławki.

W ramach projektu wykonane zostaną prace modernizacyjne na odcinkach dróg wewnętrznych sołectwa Sławki, łączących wieś z sąsiednimi terenami. Obecnie istniejąca infrastruktura drogowa jest w złym stanie i wymaga poniesienia odpowiednich nakładów inwestycyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i osób pieszych. Rezultatami realizacji projektu będą przede wszystkim:

- skrócenie czasu poruszania się po drogach,
- obniżenie liczby wypadków.

Wartość inwestycji: 200 000 zł

Termin realizacji: 2014 - 2021 r.

2. Budowa placu zabaw w Sławkach

Przedmiotem projektu jest uporządkowanie oraz budowa placu zabaw dla najmłodszych. Tereny do zagospodarowania są doskonałym miejscem z przeznaczeniem na cele rekreacyjne dla najmłodszych. Przedmiotowa inwestycja polega na robotach przygotowawczych ziemnych oraz montażu urządzeń zabawowych. Na placu znajdują się między innymi różnego typu huśtawki i bujaki, karuzela tarczowa, betonowe stoły do gry w szachy i tenisa stołowego, ławki, tablice informacyjne i kosze na śmieci.

Urządzenie tego miejsca wpłynie pozytywnie na wizerunek miejscowości i jednocześnie przyczyni się do stworzenia alternatywnej formy spędzania wolnego czasu, a tym samym przyczyni się poprawy jakości ich życia.

Wartość inwestycji: 100 000 zł

Termin realizacji: 2013 - 2014 r.

3. Modernizacja drogi dla pieszych w stronę PKP oraz utwardzenie drogi we wsi na długości ok. 100 mb.

W ramach projektu wykonane zostaną prace modernizacyjne na odcinku drogi biegnącej w kierunku dworca PKP. Obecnie istniejąca infrastruktura drogowa jest w złym stanie i wymaga poniesienia odpowiednich nakładów inwestycyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu zarówno dla pojazdów mechanicznych jak i osób pieszych. Rezultatami realizacji projektu będą przede wszystkim:

- skrócenie czasu poruszania się po drogach,
- obniżenie liczby wypadków,
- zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Wartość inwestycji: 20 000 zł

Termin realizacji: 2013 r.

Zbiorcze zestawienie planowanych inwestycji w miejscowości Sławki przedstawia poniższa tabela:

Tab 7. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2012-2021

1	Modernizacja drogi dla pieszych w stronę PKP oraz utwardzenie drogi we wsi na długości ok. 100 mb	20 000
2	Budowa placu zabaw w Sławkach	100 000
3	Modernizacja dróg gminnych sołectwa Sławki	200 000
	Łącznie	320 000

Tab 8. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć.

1.	Modernizacja drogi dla pieszych w stronę PKP oraz utwardzenie drogi we wsi na długości ok. 100 mb	20 000	X	-	-	20 000	100%	0	0%
2.	Budowa placu zabaw w Sławkach	100 000	X	-	Oś 4 PO RYBY	15 000	15%	85 000	85%
3.	Modernizacja dróg gminnych sołectwa Sławki	200 000	X	X	-	200 000	100%	0	85%

Tab 9. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji.

1	Modernizacja drogi dla pieszych w stronę PKP oraz utwardzenie drogi we wsi na długości ok. 100 mb	2013
2	Budowa placu zabaw w Sławkach	2013-2014
3	Modernizacja dróg gminnych sołectwa Sławki	2014-2021

Tab 10. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć.

1	Modernizacja drogi dla pieszych w stronę PKP oraz utwardzenie drogi we wsi na długości ok. 100 mb										
2	Budowa placu zabaw w Sławkach										
3	Modernizacja dróg gminnych sołectwa Sławki										

SPIS RYSUNKÓW

- Rys 1. Położenie administracyjne gminy Somonino w województwie.
- Rys 2. Położenie miejscowości Sławki w regionie.
- Rys 3. Struktura użytkowania gruntów w Sławkach na tle całej gminy.
- Rys 4. Struktura wieku ludności wsi Sławki na tle gminy Somonino w 2012 roku.
- Rys 5. Przebieg szlaku Wzgórz Szymbarskich.
- Rys 6. Układ przestrzenny wsi Sławki.
- Rys 7. Oczyszczalnia ścieków w Sławkach.
- Rys 8. Dworzec kolejowy w Sławkach.

SPIS TABEL

- Tab 1. Charakterystyka demograficzna gminy Somonino na tle powiatu kartuskiego w 2010 roku.
- Tab 2. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze Regon wg sektorów własnościowych w 2010 roku.
- Tab 3. Struktura użytkowania gruntów w miejscowości Sławki w ha w 2012 roku.
- Tab 4. Struktura wielkościowa gospodarstw rolnych w Sławkach.
- Tab 5. Struktura działalności gospodarczej w Sławkach.
- Tab 6. Analiza SWOT dla miejscowości Sławki.
- Tab 7. Zestawienie planowanych inwestycji na lata 2012-2021
- Tab 8. Źródła finansowania zaplanowanych do realizacji przedsięwzięć.
- Tab 9. Zestawienie zaplanowanych inwestycji wg terminu ich realizacji.
- Tab 10. Harmonogram Gantta dla planowanych przedsięwzięć.